

at man kunde have benyttet en Ordning som den, jeg har tænkt mig, ved Forslaget i den Form, hvori Regeringen havde fremsat det. Men for nu at tage Forslaget i Folketingets Affattelse, saa finder man, at det, der forslaas, er, at Grundtaksten pr. km skal forhøjes fra 4,3 Øre til 4,75 Øre for 2den Klasse og fra 2,5 til 2,75 for 3die Klasse. Den første Forhøjelse er saa nær op til 10 pCt., som det overhovedet er muligt — det er 1 Øres Forskel paa 50 km.s Rejse — og for 3die Klassen Biletter er det ganske nøjagtig 10 pCt.s Forhøjelse af den nuværende Kilometertakst. Naa, saa foreslaar desuden Folketinget, at for Rejser paa indtil 20 km skal Forhøjelsen bortfalde, naar der løses Tur—Retur Bilet; altsaa den gamle Pris skal blive ved at gælde. Ogsaa dette synes jeg passer udmærket ind i en Tanke, som jeg vil anbefale at følge, fordi den er saa overordentlig praktisk, nemlig den, at man, saa vidt det overhovedet er muligt — og jeg tror, man kunde have gjort det, i alt Fald forsøgsvis over hele Linien —, forhøjer alle de nuværende Biletpriser, i alt Fald dem, som ikke angaa en længere Rejse end 159 km, med 10 pCt., for saa vidt de blive foretagne i almindelige Tog, og det er vel Tilfældet med 90 pCt. af alle de Rejser, som overhovedet foretages. Man kunde have ordnet det saaledes, at der paa de nuværende Biletter blev paasat Mærker, lydende paa 5, 10, 15, 20 Øre, svarende til 10 pCt. af Beløbet, afrundet opad til det nærmeste 5-Tal. Den Forhøjelse kunde meget hurtigt have været iværksat, medens man saa tog sig god Tid til at trykke nye Biletter. Man kunde saa bruge alt det gamle Materiale op, og man kunde for Resten ogsaa have faaet udmærket Lejlighed til at prøve i Praxis, hvorledes hele Forhøjelsen kom til at virke. Det er dog ubestrideligt, at endogsaa den højtærede Minister i Bemærkningerne til Forslaget udtaler sig ret tvivlende om et vellykket Udfald af den her foreslaaede Foranstaltning. Man vilde altsaa ved en foreløbige Ordning kunne indvinde Erfaringer, der kunde komme til Nytte bagefter. Jeg mener nu, at i alt Fald logisk set maatte man over hele Linien kunne komme ud over det paa den Maade, at man sagde: Her er godt og vel 40 Mill. Kroners Indtægt af de danske Statsbaner paa Persontrafikken, Godstrafikken og Kreaturtrafikken; man tilsigter 4 Mill. Kr.s Merindtægt; man har en Tarif, som man dog maa gaa ud fra — det er heller aldrig blevet modsagt — er

afbalanceret og vel gennemtænkt, og hvis man saa forhøjer en saadan Tarif med 10 pCt. over hele Linien, maa den blive lige saa vel afbalanceret og gennemtænkt, som den tidligere var. Paa den Maade vilde man saa ikke blot kunne faa en Lov, som bragte Penge straks, men ogsaa en Lov, som sparede Penge. I alt Fald mener jeg, at for Persontrafikken Vedkommende vilde man dog have kunnet finde en midlertidig Ordning, der virkede meget hurtigt, næsten automatisk, og hvorved man saa straks vilde have opnaaet det Resultat, som man nu maa udsætte i længere Tid. Hvis man altsaa ved Rigsdagens Sammentræden i Oktober havde foreslaaet 10 pCt.s Forhøjelse i Stedet for i Februar 1911 at foreslaa en ret kompliceret Ordning, som Folketinget saa har forandret til faktisk at blive, i alt Fald for en Mængde Rejser, 10 pCt.s Forhøjelse, vilde vi have haft de 4 Mill. Kr. for 1911, medens vi nu maa vente til 1912, dersom man da ikke skulde finde, at min Tanke kunde bringes til Udførelse endnu, at det altsaa var Overvejelse værd, om man ikke skulde gaa til det, i Stedet for at vente, til man har faaet det store Materiale bragt til Veje. Hvis man vilde gøre det interimistisk, vilde man dog faa Pengene i al den Tid, og med 10 pCt. af 43—44 Mill. Kr. vilde man faa mindst 3—400,000 Kr. mere om Aaret, end Regeringen gør Regning paa. Altsaa vilde det ikke være til Skade for Statskassen.

Det er nu tredie Gang siden 1901 — det er jo det, vi pleje at regne med, naar vi begynde den nye Tidsregning —, at Regeringen foreslaar at forhøje Taksterne. Jeg erindrer fra min Folketingstid, at daværende Indenrigsminister Ingerslev var meget glad og stolt over den Takstlov, som det var lykkedes ham at tilvejebringe i 1896. Han havde ogsaa Grund til at være det, for saa vidt som Løven bevirkede en overordentlig betydelig Fremgang i Jernbanernes Virksomhed og samtidig vakte stor Tilfredshed i Befolkningen, fordi dens Takster vare saa moderate. Den længste Rejse her i Landet kostede fra 1896 til den første Forandring i 1903 paa 3die Klasse 6 Kr. 50 Ø., og efter det nu foreliggende Lovforslag er den laveste Pris for den længste Rejse, ogsaa paa 3die Klasse, 10 Kr. Det er altsaa i de siden 1901 foreløbne Aar en Forhøjelse med godt 50 pCt. paa Jernbanebiletterne. Nu vil jeg jo ikke gøre gældende overfor den højtærede Minister, at vi der ved komme op over Udlandet, som vi sammenligne os med med Hensyn til vore